

Curtea Supremă de Justiție
D E C I Z I E

24 noiembrie 2021

mun. Chișinău

Colegiul Penal al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte – Toma Nadejda,

Judecători – Boico Victor, Diaconu Iurie,

examinând, fără citarea părților, în baza materialelor cauzei, admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Scutelnic Cătălin, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 11 mai 2021, în cauza penală în privința lui

Tipa Marin xxxxx,

Termenul examinării cauzei:

Prima instanță: 30.07.2020– 11.01.2021;

Instanța de apel: 29.01.2021 – 11.05.2021;

Instanța de recurs: 28.06.2021 – 24.11.2021.

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 11 ianuarie 2021, pronunțată în urma examinării cauzei penale în baza probelor administrate în faza de urmărire penală, prevăzută de art. 364¹ Cod de procedură penală, Tipa Marin a fost recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 217¹ alin. (3) lit. b), f) Cod penal și condamnat în baza acestei legi, fiindu-i stabilită pedeapsa sub forma de 2 (doi) ani 5 (cinci) luni închisoare, cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții sau de a exercita activitate legată de administrarea substanțelor narcotice sau cu efect similar pentru o perioadă de 4 ani.

Conform art. 90 Cod penal, pedeapsa principală sub formă de închisoare a fost suspendată condiționat - 4 (patru) ani termen de probațiune.

A fost admisă cererea procurorului privind încasarea cheltuielilor judiciare, cu încasarea din contul inculpatului Tipa Marin în folosul statului a cheltuielilor de judecată în mărime 2 800 lei pentru efectuarea raportului de expertiză judiciară nr. 34/12/1-R-185 din 05 martie 2020.

2. Prin sentință, prima instanță a constatat următoarele:

„Tipa Marin, acționând în scop de profit, conștientizând caracterul prejudiciabil al faptelor sale, dorind în mod conștient survenirea lor, neavând autorizația corespunzătoare, împreună și de comun acord cu o altă persoană, cauza penală în privința căreia a fost disjunsă și cu alte persoane, inclusiv neidentificate de către organul de urmărire penală, au organizat procurarea, păstrarea, expedierea, transportarea, distribuirea și punerea în circulație pe teritoriul Republicii Moldova a drogurilor și analogilor acestora în proporții mari cu scop de înstrăinare.

Și anume, persoana, cauza penală în privința căreia a fost disjunsă, de comun acord cu alte persoane, inclusiv neidentificate, au inițiat o schemă bine stabilită de comercializare a drogurilor, și de colectare a mijloacelor bănești dobândite din comercializarea drogurilor, prin achitarea cu transmiterea banilor prin intermediul bancomatelor cash-in ale BC „Moldincombank” SA, cât și prin intermediul criptomonedelor, care la rândul lor erau transformate în bani cash.

Astfel, persoana, cauza penală în privința căreia a fost disjungată, o perioadă nestabilă de timp, dar nu mai târziu de 26.12.2019, din surse, la moment nestabilite de către organul de urmărire penală, a procurat droguri de tip MDMA, amfetamin și marijuana, pe care le transporta la domiciliul său amplasat în mun. Chișinău, str. XXXXXX, unde le cântărea, repartiza și împacheta în doze mai mici și le distribuia, pentru comercializare diferitor persoane, inclusiv prin intermediul cet. Tipa Marin și alte persoane.

În vederea atingerii scopurilor sale criminale, persoana, cauza penală în privința căreia a fost disjungată, și-a identificat un cerc de consumatori de droguri cărora le înstrăina substanțe stupefiante și psihotrope. Și anume, acesta utilizând aplicația „Telegram”, desfășura activitatea de comercializare a drogurilor, plasând anunțuri în magazinele on-line din aplicația respectivă, în special în grupurile denumite de ultimul - „Soth” sau „Smoke on the wager shop”, etc., ulterior primea comenzi de la cumpărători și respectiv, se deplasa personal, sau dădea indicații de a se deplasa altor persoane, printre care și Tipa Marin, în diferite locuri din mun. Chișinău, identificând ascunzișuri, unde plasau pachețele cu droguri, după care, prin intermediul aplicațiilor telefonice, transmiteau poza locului unde se afla pachețelul camuflat cu droguri. Datele referitor la locul plasării drogurilor, cumpărătorii le primeau după ce achitau mijloace bănești prin metode de cash-in „Moldincombank” și/sau prin criptomonede, iar după verificare plăților, fiind transmise locațiile cu drogurile ascunse în diferite locuri din mun. Chișinău.

În continuare, utilizând persoane, așa numite „Exchange”, care deținând la sine cardurile BC „Moldincombank” SA deschise pe diferite persoane și care sunt indicate de către administratorul grupei „Soth” sau „Smoke on the wager shop”, pe care se acumulau sumele transferate pentru procurarea drogurilor, efectua ridicarea mijloacelor bănești aflate pe carduri, prin intermediul bancomatelor rețelei de bancomate BC „Moldincombank” SA, iar banii dobândiți îi transfera pe conturi de

criptomonedele și îi transferau persoanei, cauza penală în privința căreia a fost disjungată, precum și utilizând aceeași schemă, dar cu cardurile deținute la sine.

Prin urmare, Tipa Marin, acționând în scopul înstrăinării drogurilor, în circumstanțe nestabilite a primit de la persoana, cauza penală în privința căreia a fost disjungată, o cantitate nestabilă de substanță stupefiantă – marijuana, pe care Tipa Marin a transportat-o la domiciliul său amplasat în mun. Chișinău, xxxx, unde la rândul său o cântărea, repartiza și împacheta în doze și mai mici și la indicația persoanei, cauza penală în privința căreia a fost disjungată, o ascundea în diferite locuri din mun. Chișinău, transmițând localizarea și pozele cu locul acesteia, care deja transmitea aceste date consumatorilor finali.

Astfel, la 26 decembrie 2019, ora 21:00, fiind efectuată percheziția la domiciliul cet. Tipa Marin, amplasat în mun. Chișinău, bd. XXXXX, au fost depistate și ridicate patru pachetele de tip zip-lock învelite în bandă izolantă de culoare albă în interior cu masă vegetală de culoare verde, șaisprezece pachetele de tip zip-lock învelite în bandă izolantă de culoare neagră cu masa vegetală de culoare verde, un cântar electronic la scară mică cu urme de substanță – destinat cântăririi drogurilor ce erau înstrăinate, un pachetel din polimer de tip zip-lock cu substanță sub aspect de praf și un telefon mobil utilizat la înstrăinarea drogurilor.

Potrivit Raportul de expertiză judiciară nr. 34/12/1-R-185 din 05.03.2020, masa vegetală uscată, de culoare verde, în cantitate de 7,638 g., care se află în patru pachetele zip-lock învelite în bandă izolantă de culoare albă, precum și masa vegetală uscată de culoare verde în cantitate de 15,396 g., care se află în 16 pachetele zip-lock învelite în bandă izolantă de culoare neagră, depistate și ridicate în cadrul efectuării percheziției la domiciliul cet. Tipa Marin, amplasat în mun. Chișinău, xxxx, reprezintă marijuana, care se atribuie la categoria substanțelor stupefiante. Masa totală a substanței stupefiante marijuana constituie 23,034 g.

Particulele de masa vegetală, de culoare verde, de pe suprafața cântarului electronic, ridicat în aceleași circumstanțe, reprezintă particule unice de marijuana.

Inclusiv, în data de 26.12.2019, Tipa Marin acționând în scopul înstrăinării drogurilor, la indicația persoanei, cauza penală în privința căreia a fost disjunsă, a plasat mai multe pachetele cu droguri în diferite ascunzișuri din sectorul Botanica, mun. Chișinău, inclusiv, în perimetrul străzilor bd. Dacia 50 și str. Valea Crucii 2.

Astfel, la 26.12.2019, ora 21.30-21.50, fiind efectuată cercetarea la fața locului în ograda casei amplasată pe adresele bd. Dacia 50 și str. Valea Crucii 2 din mun. Chișinău, din diferite ascunzișuri au fost ridicate 14 pachetele de tip zip-lock învelite în bandă izolantă cu masă vegetală de culoare verde.

Potrivit Raportului de expertiză judiciară nr. 34/12/1-R-294 din 12.02.2020, masa vegetală (inflorescențe) uscată, de culoare verde-cafenie, prezentată în șaisprezece pachete polimerice de tip zip-lock, înfășurate cu bandă izolantă, ridicate în cadrul efectuării cercetării la fața locului pe adresa – mun. Chișinău, bd. Dacia

50, reprezintă marijuana, care se atribuie la categoria substanțelor stupefiante. Cantitatea substanței stupefiante - marijuana constituie în total 15,23 g (masă uscată). Cantitatea substanței stupefiante procurate, transportate, înstrăinate și păstrate cu scop de înstrăinare de către Tipa Marin XXXX, potrivit prevederilor Hotărârii Guvernului nr. 79 din 23.01.2006, privind aprobarea Listei substanțelor stupefiante, psihotrope și a plantelor care conțin astfel de substanțe depistate în trafic ilicit, precum și cantitățile acestora, reprezintă proporții mari.”

Prima instanță a stabilit că, prin acțiunile sale, Tipa Marin a comis infracțiunea prevăzută de art. 217¹ alin. (3) lit. b), f) Cod penal - procurarea, transportarea, păstrarea, distribuirea și alte operațiuni ilegale cu droguri și cu analogi ai acestora, săvârșite în scop de înstrăinare și înstrăinarea ilegală a drogurilor și analogilor acestora, conform indicilor calificativi: acțiuni săvârșite de mai multe persoane și în proporții mari.

3. Sentința a fost atacată cu apel de către procuror, care a solicitat: admiterea apelului, casarea sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, cu recunoașterea culpabilității inculpatului în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 217¹ alin. (3) lit. b), f) Cod penal, cu stabilirea pedepsei sub formă de închisoare pe termen de 4 ani cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip închis cu privarea de dreptul de a ocupa funcții legate de circuitul drogurilor pe termen de 5 ani, totodată a solicitat să fie încasate, din contul inculpatului, cheltuielile judiciare în mărime de 2 800 lei suportate pentru efectuarea raportului de expertiză.

3.1 În conținutul cererii de apel depuse, procurorul și-a exprimat dezacordul cu soluția instanței de suspendare condiționată a executării pedepsei, invocând că fapta de care a fost învinuit Tipa Marin este una periculoasă, iar pedeapsa pentru infracțiune este de până la 7 ani închisoare. Inculpatul, la stabilirea pedepsei a beneficiat de prevederile art. 364¹ alin. (1) Cod penal, de aceea aplicarea unei pedepse cu suspendarea executării pedepsei nu constituie o individualizare corespunzătoare, astfel încât inculpatul nu va putea fi reeducat decât prin lipsire de libertate, deoarece fapta lui cu mult depășește limitele suspendării condiționate a executării pedepsei.

A menționat în cererea de apel depusă procurorul că în ședința de judecată s-a constatat că anterior inculpatul a mai comis fapte analogice, fapta pentru care este învinuit constituind doar o parte a activității infracționale a acestuia, astfel încât suspendarea executării pedepsei în privința acestuia compromite scopul general al pedepsei prevăzut la art. 61 alin. (2) Cod penal, de restabilire a echității sociale, cât și preventive săvârșirii infracțiunilor atât din partea condamnaților, cât și din partea altor

persoane.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 11 mai 2021 a fost respins ca nefondat apelul procurorului în Procuratura mun. Chișinău, Oficiul reprezentare a învinuirii în instanța de judecată, Gonța Oleg, declarat împotriva sentinței Judecătorei Chișinău, sediul Buiucani din 11 ianuarie 2021 și menținută această sentință fără modificări.

4.1 În motivarea soluției adoptate, instanța de apel a constatat că instanța de fond, la stabilirea pedepsei, a ținut cont că Tipa Marin, a comis o infracțiune care conform art. 16 alin. (4) Cod penal, în funcție de caracterul și gradul prejudiciabil, se atribuie la categoria infracțiunilor grave, inclusiv că acesta a recunoscut vina în cele comise, a contribuit activ la descoperirea infracțiunii și s-a căit sincer. În acest sens, s-a menționat că recunoașterea vinovăției, în cazul dat, nu este considerată ca circumstanță atenuantă, deoarece circumstanței respective i s-ar acorda o dublă valență juridică, recunoașterea vinovăției a fost ca condiție la aplicarea prevederilor art. 364¹ Codul de procedură penală, respectiv fiindu-i redusă 1/3 din pedeapsa cu închisoare aplicată inculpatului.

La caz, instanța de apel a reținut că, careva circumstanțe agravante în privința inculpatului în conformitate cu art. 77 din Codul penal nu au fost stabilite, iar în conformitate cu art. 76 Cod penal s-a reținut circumstanța atenuantă – săvârșirea infracțiunii de către o persoană care a atins vârsta de 18 ani, dar nu a atins vârsta de 21 ani. Astfel, instanța de apel a considerat ca legală și echitabilă pedeapsa stabilită inculpatului, iar în astfel de cazuri, pentru realizarea scopurilor pedepsei, a fost stabilită o pedeapsă cu închisoare.

Instanța de apel a considerat că, prima instanță corect și întemeiat i-a aplicat inculpatului, pentru infracțiunea prevăzută de art. 217¹ alin. (3) lit. b), f) Codul penal, prin prisma art.364¹ Cod de procedură penală și art. 70 alin. (3¹) Cod penal, pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 2 (doi) ani 5 (cinci) luni închisoare, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții sau de a exercita activitate legată de administrarea substanțelor narcotice sau cu efect similar pentru o perioadă de 4 ani, iar conform art. 90 Cod penal, pedeapsa principală sub formă de închisoare s-a suspendat condiționat pe - 4 (patru) ani termen de probațiune.

Instanța de apel a conchis că această pedeapsă este echitabilă, fiind numită cu respectarea strictă a prevederilor legislației în vigoare și careva temei de a interveni în sentință, inclusiv, din oficiu au lipsit.

Totodată, în decizie s-a indicat că, o condiție obligatorie (și unicul temei) pentru condamnarea cu suspendarea condiționată a executării pedepsei, rezidă în faptul că nu ar fi rațional ca inculpatul să execute

pedeapsa cu închisoare stabilită. Aceasta ar însemna că, în rezultatul cercetării cauzei și calităților individuale ale inculpatului s-a format convingerea fermă în posibilitatea atingerii scopurilor pedepsei penale fără izolarea de societate, dar în condițiile unui control profilactic al comportamentului persoanei respective într-o anumită perioadă de timp. Astfel, instituția suspendării condiționate a executării pedepsei nu trebuie privită ca un avantaj sau un drept acordat de lege persoanelor vinovate, dar trebuie apreciată ca un mijloc preventiv de apărare socială care derivă din organizarea unei politici penale adaptate la realitatea socială concretă.

Instanța de apel a menționat că pentru dispunerea suspendării condiționate a executării pedepsei, instanța trebuie să examineze dacă prin suspendarea condiționată, în cazul dat, va fi posibilă atingerea scopurilor pedepsei stipulate în art. 61 Codul penal.

În acest sens, cu referire la personalitatea lui Tipa Marin, instanța de apel a reținut că ultimul anterior nu a fost condamnat, la evidența medicului narcolog și psihiatru nu se află, potrivit caracteristicii eliberate se caracterizează pozitiv la locul de trai, s-a căit sincer de fapta comisă, inclusiv a contribuit activ la descoperirea infracțiunii, mai mult, acesta este student anul I al IP Centrul de Excelență în Viticultură și Vinificație din Chișinău, maestru în sport la rugby, membru a lotului național de juniori, antrenor a lotului de copii din com. Stăuceni.

Instanța de apel a remarcat că instanța de fond, aplicând pedeapsa, a reținut ca fiind pertinente caracteristicile inculpatului Tipa Marin, care a recunoscut vina integral, cauza fiind examinată în procedura simplificată, prevăzută de art. 364¹ Cod de procedură penală, or instanța de fond corect a evaluat în privința personalității făptuitorului calitățile fizice și psihice ale celui vinovat manifestate prin fapta comisă, în perioada premergătoare săvârșirii faptei prejudiciabile și după săvârșirea acesteia precum: aspectele social-psihologice, nivelul de instruire școlară, studiile, activitatea social utilă/muncă, comportamentul, mediul familial, intelectul, caracterul, temperamentul, vârsta, factorii care influențează sau pot influența conduita lui în general.

Instanța de apel a constatat că aplicarea în privința lui Tipa Marin, ținând cont de personalitatea făptuitorului, a celei mai drastice pedepse este lipsită de teme și nu se regăsește în circumstanțele cauzei, impunând aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal.

Instanța de apel a apreciat că modalitatea de executare aleasă de prima instanță și stabilită inculpatului, este în acord cu principiul proporționalității având în vedere faptele comise, urmările produse și personalitatea inculpatului și situația familială a acestuia. În acest context, s-a notat că

pedeapsa penală are pe lângă scopul său represiv și o finalitate de exemplaritate, concretizând dezaprobarea legală și judiciară, atât în ceea ce privește fapta penală săvârșită, cât și în ceea ce privește persoana inculpatului. Pe de altă parte, pedeapsa trebuie să fie astfel individualizată încât inculpatul să se convingă de necesitatea respectării legii penale și evitarea în viitor a săvârșirii unor fapte penale similare. Aprecierea instanței de judecată că scopul pedepsei poate fi atins și fără aplicarea imediată a acesteia, trebuie să se fundamenteze pe un complex de elemente obiective și subiective, care să conducă la concluzia că scopul pedepsei, poate fi realizat și în acest mod.

Instanța de apel a constatat că situația inculpatului permite instanței de a concluziona că dânsul nu prezintă pericol pentru societate și izolarea sa de societate nu este o măsură necesară și echitabilă în coraport cu personalitatea acestuia și fapta comisă, ținându-se cont și de faptul că o pedeapsă prea aspră generează apariția unor sentimente de nedreptate, jignire, înrăire și de neîncredere în lege, fapt ce poate duce la consecințe contrare scopului urmărit, or, pronunțarea unei hotărâri de condamnare constituie un avertisment sever pentru inculpat, iar suspendarea condiționată a executării pedepsei - perioadă determinată de timp în care va fi supravegheat comportamentul inculpatului constituie o măsură adecvată care va duce la îndreptarea inculpatului, rolul de constrângere și scopul pedepsei penale putând fi realizate în această modalitate.

Instanța de apel a considerat necesar de a sublinia faptul că, dispunerea suspendării condiționate a executării pedepsei este o măsură legală și temeinică, aplicată în corespundere deplină cu condițiile stabilite la art. 90 Cod Penal și care în esență oferă un sistem de garanții sub aspectul eficienței și poartă o severitate accentuată de natură să exprime un tratament adecvat lui Tipa Marin și să garanteze resocializarea sa viitoare pozitivă, scopul pedepsei fiind atins și fără condamnarea dânsului la o pedeapsă privativă de libertate.

Cu referire la solicitarea acuzatorului de stat de a fi încasate din contul inculpatului, cheltuielile judiciare în mărime de 2 800 lei suportate pentru efectuarea raportului de expertiză, instanța de apel a reținut că instanța de fond s-a expus asupra chestiunii date prin sentința contestată, fiind admisă cerința procurorului privind încasarea cheltuielilor judiciare în mărime 2800 lei pentru efectuarea raportului de expertiză judiciară nr.34/12/1-R-185 din 05 martie 2020, cu încasarea din contul inculpatului Tipa Marin în folosul statului a cheltuielilor de judecată, iar colegiul a menținut sentința în această parte.

5. Decizia instanței de apel a fost atacată cu recurs ordinar de către

procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Scutelnic Cătălin, prin care invocând incidența *pct. 10* a dispozițiilor alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, a solicitat casarea deciziei în partea pedepsei numite inculpatului și dispunerea rejudecării cauzei penale în instanța de apel în alt complet de judecată.

5.1 În susținerea recursului procurorul a invocat că:

- este greșită soluția instanței de apel cu privire la pedeapsa numită inculpatului, iar modalitatea de motivare a soluției pe cauza dată a fost efectuată fără a constata careva temeiuri legale privind aplicarea unei pedepse în derogare de la principiile procesual penale;

- instanța de apel în mod eronat a interpretat și aplicat pe caz prevederile art. 61, 75 Cod penal și la alegerea și aplicarea pedepsei numite lui Tipa Marin nu a ținut cont de circumstanțele cauzei penale, modul în care a fost comisă infracțiunea prin impactul acesteia asupra întregii societăți;

- analiza modului în care a acționat gruparea din care făcea parte și inculpatul Tipa Marin denotă că această activitate era una bine gândită și planificată, iar inculpatul avea un rol destul de important în realizarea planului infracțional, acționând cu intenție directă și discernământ.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul Penal conchide că acesta este inadmisibil, fiind vădit neîntemeiat din următoarele considerente.

În speță se constată că recurentul s-a conformat prevederilor art. 422 Cod de procedură penală și a declarat recursul ordinar în termen.

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, în camera de consiliu, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că recursul declarat este vădit neîntemeiat.

Conform prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor stipulate expres de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent.

Or, art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, prevede că hotărârile instanței de apel pot fi atacate cu recurs ordinar pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel la judecarea cauzei.

Instanța de recurs verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Din textul recursului rezultă că, recurentul este de acord cu starea de fapt stabilită de instanțele de judecată, precum și cu încadrarea juridică a acțiunilor săvârșite de către inculpatul Tipa Marin și din aceste considerente, instanța de recurs nu se va expune asupra acestor aspecte, însă recurentul își exprimă dezacordul cu pedeapsa aplicată, astfel semnalând temeiul de casare stipulat de art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală, care prevede că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de către instanțele de fond, în cazul când s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

Însă, instanța de recurs consideră că, pedeapsa este stabilită inculpatului în condițiile legi, corespunde atât principiului proporționalității, cât și scopului pedepsei penale.

Astfel, Colegiul penal remarcă că, argumentele recurentului privind stabilirea categoriei și termenului pedepsei penale, sunt nefondate, or, inculpatului i-a fost aplicată o pedeapsă echitabilă, în limitele sancțiunii articolului în baza căruia persoana a fost declarată vinovată.

Colegiul consideră că instanța de apel și-a motivat just soluția adoptată în acest sens, acordând deplină eficiență prevederilor articolelor 7, 61, 75 Cod penal, la soluționarea chestiunii cu privire la individualizarea pedepsei stabilite conform sancțiunii articolului incriminat, iar în sprijinul statuării respective, relevă următoarele.

Conducându-se de prevederile legii penale în vigoare, Colegiul penal menționează că în cazul săvârșirii unei infracțiuni instanța de judecată este singura în măsură să înlățească nemijlocit acțiunea de individualizare a pedepsei pentru infractorul care a comis acea infracțiune, având deplină libertate de acțiune în vederea realizării operațiunii respective, ținând seama de regulile și principiile prevăzute de Codul penal la stabilirea felului, duratei ori a cuantumului pedepsei. Chestiunea de individualizare a pedepsei este un proces obiectiv, de evaluare a tuturor elementelor circumscrise faptei și autorului, având ca finalitate stabilirea unei pedepse în limitele prevăzute de sancțiunea articolului din Codul penal, în baza căruia a fost condamnat inculpatul.

La stabilirea categoriei și mărimii pedepsei, instanța de apel a ținut cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază sau agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, de condițiile de viață ale acestuia, amplu și amănunțit și-a argumentat soluția de menținere a pedepsei aplicate de prima instanță, descrisă în *pct. 4, 4.1* a prezentei decizii.

Astfel, pedeapsa respectivă a fost motivată, individualizată și aplicată

inculpatului în corespundere cu prevederile legale, corespunde principiului proporționalității și scopului de restabilire a echității sociale, corectare a acestuia precum și prevenirii de săvârșirea de noi infracțiuni atât din partea lui, cât și a altor persoane, nefiind constatat că corectarea ei este posibilă fără a fi supusă răspunderii penale.

Totodată, Colegiul penal menționează că, este prerogativa instanței de judecată să aprecieze situația în care scopul pedepsei poate fi atins cu sau fără executarea efectivă a acesteia, or, conform prevederilor art. 90 Cod penal, instanța de judecată ținând cont de circumstanțele cauzei și de persoana celui vinovat, va ajunge la concluzia că nu este rațional ca acesta să execute pedeapsa stabilită, ea poate dispune suspendarea condiționată a executării pedepsei aplicate vinovatului, indicând neapărat în hotărâre motivele condamnării cu suspendare condiționată a executării pedepsei și perioada de probațiune sau, după caz, termenul de probă.

Astfel, Colegiul penal indică că, în formarea convingerii, instanța de apel a ținut cont de totalitatea condițiilor expres prevăzute de lege, inclusiv, întreaga conduită a inculpatului înainte de săvârșirea faptei, după săvârșirea faptei, în timpul judecății, precum și alte aspecte ce privesc personalitatea infractorului, bazându-se pe materialele cauzei administrate.

În prezența circumstanțelor descrise, Colegiul penal consideră legală concluzia instanței de apel referitor la pedeapsa cu închisoarea aplicată inculpatului care este proporțională faptelor comise de către inculpat.

Totodată, Colegiul penal reține faptul că, motivele invocate în recursul vizat au constituit deja obiect de examinare în instanța de apel, fiind oferite răspunsuri argumentate în acest sens, iar decizia atacată nu prezintă deficiențe de motivare, fiind oferite răspunsuri la toate criticile aduse, atât în mod separat pentru fiecare argument, cât și prin însușirea concluziilor instanței de apel, care fiind analizate au fost considerate întemeiate și complet motivate.

Astfel, Colegiul penal constată că instanța de apel și-a motivat decizia în conformitate cu art. 417 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, decizia cuprinde temeiurile de fapt și de drept care au dus la pronunțarea deciziei recurate, or, în fapt, decizia instanței de apel corespunde tuturor prevederilor legii de procedură penală, ea fiind legală și întemeiată, soluție pe care instanța de recurs și-o însușește pe deplin și a cărei reluare nu se mai impune, având în vedere și faptul că verificând hotărârea atacată în raport cu prevederile art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, temeiuri de casare a acesteia nu s-au stabilit.

Prin urmare, instanța de recurs ordinar conchide că nu s-a comis eroarea de drept prevăzută în pct. 10) alin. (1) al art. 427 Cod de procedură

penală, la care face referință recurentul, deci nu persistă temeiul de casare a soluției adoptate, pedeapsa stabilită inculpatului fiind aplicată de prima instanță și menținută de către instanța de apel, în conformitate cu legea și în limitele acesteia, din care considerente se impune inadmisibilitatea recursului ordinar, ca fiind vădit neîntemeiat.

7. În conformitate cu art. 432 alin. (1), (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE:

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Scutelnic Cătălin, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 11 mai 2021, în cauza penală în privința lui *Tipa Marin XXXXX*, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată este pronunțată la **25 ianuarie 2022**.

Președinte

Toma Nadejda

Judecători

Boico Victor

Diaconu Iurie